

2020. március 22.
A kitartó imádság hatalma 1.

Lekció: Lukács 18:1-8

Textus: „Az iránta való bizalmunk pedig azt jelenti, hogy ha bármit kérünk az ő akarata szerint, meghallgat minket. Ha pedig tudjuk, hogy bármit kérünk, meghallgat minket, akkor tudjuk, hogy már megkaptuk, amit kértünk tőle.” (1János 5:14-15)

Ebben az igehirdetésben keresztyén életünk egyik legfontosabb feladatáról és felelősségéről fogunk olvasni, **az imádságról**. Meg vagyok győződve, hogy minden az imádságon áll vagy bukik. Ha kitartóan imádkozunk valamiért –Isten akarata és útmutatása szerint–, akkor előbb vagy utóbb választ kapunk. Viszont, ha nem vagyunk kitartóak az imádkozásban, akkor annak is megvan a következménye. Sokan vannak, akik imádkoznak valamiért egy ideig, de miután nem jön semmi válasz, akkor csalódottan, hitetlenül azt mondják: „*Mi értelme volt? Nem érdemes imádkozni.*”

A mai történetben az Úr Jézus arra tanítja követőit, tanítványait, hogy legyenek kitartóak az imádságban. Úgy gondolom, hogy az állhatatos imádkozásról igen fontos beszélni és bízom benne, hogy ez a tanítás áldás lesz számunkra ebben a böjti időszakban, és különösen ebben, az élet minden területét megpróbáló helyzetben, amiben most mindannyian vagyunk.

A mai példázatunk arra tanít, hogy milyen hatalma, és ereje van a kitartó imádságnak és az abban való állhatatosságnak. A példázaton keresztül Jézus arra buzdít, hogy mindenkor imádkozzunk, és ne fáradjunk bele (1.v.). Krisztus itt folytonos imádságra buzdít, ami abban mutatkozik meg, hogy újra és újra Isten elé járulunk. Továbbá az Úr arra is tanít, hogy mindaddig imádkozzunk, amíg választ nem kapunk. A folytonos ima itt nem a kishitűség jele, hanem a kitartásé. A probléma azonban akkor jelentkezik, amikor elbátortalanodunk és abbahagyjuk az imádkozást, mert nem kapunk választ az Úrtól.

Jézus egy történetet mond el, hogy bátorítson minket abban, hogy maradjunk kitartóak az imádkozásban. A történetet így kezdődik: „*Az egyik városban volt egy bíró, aki az Istent nem félté, az embereket pedig nem becsülte.*” (2.v.) A bírót nem érdekelté az isteni igazságszolgáltatás, valamint a szegények és az elnyomottak dolgával sem törődött. Független volt, vagy legalábbis azt gondolta. Nem érdekelték őt a másoktól jövő vélemények. Úgy tűnik ebből a rövid leírásból, hogy ezt a bírót csak a saját maga dolga érdekelté, és senki és semmi más.

Azonban „*élt abban a városban egy özvegyasszony is, aki gyakran elment hozzá, és azt kérte tőle: ‘Szolgáltass nekem igazságot ellenfelemmel szemben.’*” (3.v.) A bíró igen arrogáns, öntelt és igazságtalan volt. De most a nagyhatalmú embernek a társadalom egyik leggyengébb tagjával kellett szembenéznie –egy özvegyasszonnyal. Az özvegyasszonyoknak nagyon nehéz helyzetük volt Izraelben, de elmondhatjuk, hogy a világ minden részén. Miután meghalt egy asszonynak a férje –abban az esetben, ha nem voltak gyermekei– nem maradhatott tovább a házában, mert a ház és a föld átszállt, átöröklődött a férj valamelyik férfi hozzátartozójára. Ha az özvegynek felnőtt gyermekei voltak, akkor könnyebb volt a helyzete, mert a legidősebb, fiú, aki apja helyét vette át, gondoskodott az anyáról is. Viszont, ha az özvegynek kicsi gyermekei

voltak, akkor a sógoraival kellett egyezkednie. Ha nem szerették az özvegyet, akkor nagy bajba kerülhetett a férj nélkül maradt asszony a kicsi gyerekeivel.

Nem tudjuk, hogy mi is volt az, amivel kijátszották ezt az özvegyet, de azt tudjuk, hogy a bíró egyáltalán nem akart cselekedni az érdekében. Az asszony azonban kitartó maradt szándékában, igazságszolgáltatást akart. Ezért gyakran elment a bíróhoz.

A bíró sokáig nem volt hajlandó segíteni, de egy nap *„azt mondta magában: ‘Ha nem is félem az Istent, és az embereket sem becsülöm, mégis, mivel terhemre van ez az özvegyasszony, igazságot szolgáltatok neki, hogy ne járjon ide, és ne zaklasson engem vég nélkül.’”* (4-5.v.) Ez az egyszerű özvegyasszony nagy-nagy problémát okozott ennek a kemény bírónak, aki végül beadta a derekát, igazságot szolgáltatott.

Jézus mindezzel egy nagyon fontos dologra akart rámutatni. Ezért befejezésül a következőket mondta: *„Halljátok, mit mond a hamis bíró! Vajon az Isten nem szolgáltat-e igazságot választottainak, akik éjjel-nappal kiáltanak hozzá? És várakoztatja-e őket? Mondom nektek, hogy igazságot szolgáltat nekik hamarosan.”* (6-8a.v.)

Mindezek hallatán azonban valaki azt kérdezheti, hogy vajon Isten itt úgy szerepelne, mint egy hamis, kemény valaki, aki igazságtalanuk bánik a választottaival és nem ad választ a kérésükre? Szó sincs róla! Sőt Jézus mindezzel arra mutatott rá, hogy ha egy igazságtalan, öntelt, csak önmagára gondoló bíró igazságot szolgáltat egy kitartó özvegyasszonynak, akkor mennyivel inkább igazságot szolgáltat az Úristen szeretett gyermekeinek, akik folytonosan imádkoznak azért, hogy segítsen rajtuk.

Jézus azért osztotta meg velünk *A hamis bíró* példázatát, hogy bátorítson és buzdítson bennünket. Az özvegy kitartó volt, valamint volt hite és végül megkapta, ami jogosan járt neki. Akkor mennyivel inkább várhatjuk azt, hogy Isten cselekedni fog az érdekünkben! Mennyivel inkább várhatjuk azt, hogy Isten igazságot szolgáltat választottainak, neked és nekem, akik az Ő szeretett gyermekei vagyunk! Mennyivel inkább várhatjuk azt, hogy Isten választ fog adni az imádságainkra! Erre várunk most is, amikor istentiszteleteinket, alkalmainkat törölnünk kellett, mert egy veszélyes vírus tart félelemben sokakat. Erre várunk, amikor azért imádkozunk, mind mi magunk, mind pedig családtagjaink, barátaink egészségesek maradjunk és ne érjen el minket e szörnyű betegség. Megtörténhet, hogy elbátortalanodunk, félünk és aggódunk. De soha nem szabad feladnunk az imádkozást, nem szabad abbahagynunk, ne fáradjunk bele, testvérek!

A mennyei Atya igéjén keresztül biztat és bátorít, és azt mondja, hogy *„az iránta való bizalmunk pedig azt jelenti, hogy ha valamit az ő akarata szerint kérünk, meghallgat minket. Ha pedig tudjuk, hogy bármit kérünk, meghallgat minket, akkor tudjuk, hogy már megkaptuk, amit kértünk tőle.”* (1Jn. 5:14-15)

Isten népe, imádkozzatok! Nem hiábavaló az imádságotok! És higgyétek, hogy az Istentől jövő válasz már úton van! Ámen.

Szeretettel Krisztusban:
Ft. dr. Krasznai Csaba
lelkipásztor